

АРХІТЕКТУРНО-ПЛАНУВАЛЬНІ АСПЕКТИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ПРОМИСЛОВИХ ОБ'ЄКТІВ У СФОРМОВАНОМУ МІСЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Вінницький національний технічний університет

Анотація

Спираючись на вітчизняний та закордонний досвід, сформовано ряд проблем, що виникають під час зміни функціонального призначення та на дання нової специфіки об'єктам промислового призначення під час їх ревіталізації.

Ключові слова: ревіталізація, модернізація, промислові об'єкти.

Abstract

Based on domestic and foreign experience, a number of problems have arisen during the change of functional purpose and the provision of new specifics to industrial objects during their revitalization.

Keywords: revitalization, modernization, industrial objects.

Вступ

Згідно зі «Стратегія сталого розвитку України до 2030 року» основні цілі спрямовані на розвиток інклюзивного збалансованого економічного зростання та перехід на збалансований розвиток міста. Території міста що не виконують заданих цілей потребують реконструкції та реабілітації. До таких об'єктів відносять і промислово-комунальні споруди.

Промислові об'єкти, що уже не виконують своїх функцій, несуть великі можливості, але і ряд проблем під час їх ревіталізації. Під час реабілітації їх роботи, або при зміні функцій виникають проблеми пов'язані не лише з розміщенням об'єктів в межах міста, але і з налагодженням просторових зв'язків з основними субцентрами міста та перенаправлення потоків відвідувачів до об'єкту з новою функцією.

Результати дослідження

У сучасній містобудівній практиці реконструкція промислової та складської забудови проводиться на трьох територіальних та методичних рівнях:

Перший рівень – локальна реконструкція окремих цехів, виробництв В основу розробки концептуальної моделі реконструкції історичних промислових територій міста повинні бути покладені результати передпроектного аналізу.

Другий рівень – комплексна реконструкція підприємства з вирішенням як містобудівних, так і об'ємно-просторових, архітектурно-композиційних, транспортних та інших задач, пов'язаних з ефективним використанням території промислових підприємств.

Третій рівень – містобудівна реконструкція значних за розмірами територій промислових вузлів. На цьому рівні вирішується широкий спектр технологічних, соціальних, екологічних і архітектурно-художніх задач, пов'язаних з упорядкуванням забудови промислового містобудівного утворення.

Для перетворення промислових об'єктів можна застосовувати декілька видів просторової трансформації.

1. Модернізація – процес якісної зміни об'єктів, набуття ними принципово нових характеристик з використанням новітніх технологій;

2. Функціональні перетворення – часткова або повна зміна функцій об'єкта або території;

3. Збереження промислових будівель, шляхом реставрації та надання їм статусу пам'яток архітектури та містобудування.

Окрім просторової трансформації необхідним ж архітектурні перетворення споруд і внесення змін

в панораму забудови, загальний вигляд архітектурного ансамблю, в склад якого входять промислові будівлі, для таких цілей застосовують архітектурні прийоми.

1. Редизайн – суттєва зміна зовнішнього вигляду, втрата об'єктом технологічних ознак.
2. Інтеграція – створення на основі старої будівлі абсолютно інакшої об'ємно-просторової композиції, підсилення та створення нових домінант, надбудова мансард, прибудова нових об'єктів.
3. Аплікація – створення композиції за допомогою окремих вставок, накладок, зміна площин фасадів, фальш-фасади.

Необхідністю є також оцінка економічного та соціального впливу таких змін. Рентабельність проекту та його окупність. На передпроектній стадії проводять оцінку використання території та потреб населення на території району в якому мають проводити зміни. В таких випадках найбільшу увагу приділяють постійним користувачам територій та їх потребам.

Проблеми, що виникають під час впровадження таких проектів і спираються на соціальні фактори, необхідність змін функцій та фактори окупності проектних рішень.

Висновки

Адаптивне використання виробничих споруд, як альтернативне застосування внутрішньо-міського резерву має в собі масу переваг. Підвищення рівня економічного клімату, задоволення потреб населення без використання нових територій, нові функції територій, поступове впровадження змін. Але і мають ряд проблем – економічна та соціальна обгрунтованість, психологічне сприйняття змін населенням міста, створення логічної просторової системи зв'язків.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Тютюнник Ю.Г. Объекты индустриальной культуры и ландшафт – К.: Издательско-печатный комплекс Университета «Украина», 2007 – С.29-36.
2. Иванов-Костецкий С.О. Генеза формування промислових комплексів у межах міста (на прикладі Львова) / С.О. Иванов-Костецкий, Г.С. Иванова-Костецька // Проблеми архітектури і містобудування: [зб. наук. пр.] (Вісник/Донбаської нац. акад. буд-ва і архіт.; №82). – Донбаська нац. акад. буд-ва і архіт., 2010. – С. 177-181.
3. Мазур Т.М. Містобудівний зміст терміна «територіально-виробничий комплекс» в епоху глобальної урбаністичної трансформації / Т.М.Мазур, Є.І.Король // XII Міжнародна наукова конференція «Проблеми української термінології СловоСвіт 2012» (27-29 вересня 2012 р.): зб. наук. пр. – Львів, 2012. – С. 84-89.

Варчук Роксолана Вячеславівна — студент групи БМ-17м, факультет будівництва теплоенергетики та газопостачання, Вінницький національний технічний університет, Вінниця, e-mail: Navchannya.vrv@gmail.com

Ковальський Віктор Павлович — канд. техн. наук, доцент кафедри будівництва, міського господарства, архітектури, Вінницький національний технічний університет

Varchuk Roksolana V. — Department of Building Heating and Gas Supply, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia, e-mail: Navchannya.vrv@gmail.com

Kovalskiy Victor P. — Cand. Sc. (Eng), Assistant Professor of Building Heating and Gas Supply, Vinnytsia National Technical University, Vinnytsia